Lõnga Kedramise laul.

N 1.

Peenike tütrik ollin ma
Peenikest länga Kedran ma
Rikas pappa oli mull
Kulola Keesi Kannin ma
Kulola Kenge Kannin ma
Joan Kill lahtis wõtta minnä
Ei minnä, ei minnä Joanikke
Enne Kui sui ajal
Kui need Kaerad Kaswawad
Kui need rükid äiadsewad
Joani rattad rõõgwad
Kirikn hõrrad kirjutawad
Musta Kuned Kuulutawad
Kui need pappid paari pannid
Anna sund siis armsaste
Laksa Kätt siis Kärmsaste.

Henriks Mõlderi sunst.

N 2. Laul. (Rõpust.)

Kula mull itles, Kutku, Kutku,
Kula lapsed la, la, la.
Mis mina Kutkun Kuwa linnu
Või mis laulan halwa lapsi
Mull jäi Koolu sunnda sulge
Laua pääle laulu lehte
Kirstu Kappi Keele Kõlksu
Parsil paidad waiba punnda.
„Noored inehed hellad welled.
Pange ratsud rakkese
Kallid ääe kelmetesse
Sõra silmad sõrmustesse
Kõrvid Karu nahkatesse.
Aja halli alla õue
Tooge mulle sunda sulga
Laua pääalta laulu lehte
Parsilt paidad waibad punnda
Kirstu Kappist Keele Kõlksu.